

Interreg
Estonia-Latvia
European Regional Development Fund

EUROPEAN UNION

PĀRGĀJIENU MARŠRUTA GAR BALTIJAS JŪRU LATVIJĀ UN IGAUNIJĀ MARKĒŠANAS VADLĪNIJAS

LLTA "Lauku Ceļotājs", 2017

Piekrastes pārgājienu maršruta marķēšanas vadlīnijas ir izstrādātas Igaunijas – Latvijas Programmas no Eiropas Reģionālā attīstības fonda projekta Pārgājienu maršruts gar Baltijas jūru Latvijā un Igaunijā ietvaros.

Saturs

Pārgājienu maršruti un to marķēšana	3
1. Pārgājienu maršruta gar Baltijas jūru Latvijā un Igaunijā marķēšanas simbols	4
2. Krāsu kods un parametri	5
3. Marķēšanas pamatprincipi	6
3.1. Vispārīgas vadlīnijas	6
3.2. Marķējumam izmantojamās virsmas	7
3.3. Marķēšana krustojumos	10
4. Marķējums vietās, kur tas sakrīt ar jau esošu marķējumu	11
5. Marķēšanas process	12
5.1. Vispārīgie pamatprincipi	12
5.2. Krāsas uzklāšana uz virsmas	12
6. Marķējuma uzturēšana un atjaunošana	14
7. Norādes uz apskates objektiem un pakalpojumu sniedzējiem	14
8. Marķēšanas ētika un sadarbība ar visām iesaistītajām pusēm	15
Kontaktinformācija	16
Izmantoto informācijas avotu saraksts	16
Pielikums: marķēšanas zīmju trafareti	17

Pārgājienu maršruti un to marķēšana

Pēc Eiropas Pārgājienu asociācijas (European Rambling Association) datiem pēdējo 100 gadu laikā pieaug kājāmgājēju taku nozīme tūrismā. Savukārt pārgājienu maršrutu marķēšanas pirmssākumi Eiropā ir meklējami jau 140 gadus senā pagātnē. Kamēr valstīs, kuras lepojas ar vēsturiskām pārgājienu tradīcijām, šo maršrutu marķēšanas tradīcijas ir jau nostiprinātas gadu desmitiem un guvušas starptautisku atpazīstamību, mēs Latvijā un Igaunijā esam šī ceļa sākumā.

Balstoties uz iepriekšminēto, vadlīniju mērķis ir [izveidot vienotu pārgājienu maršruta gar Baltijas jūras piekrasti Latvijā un Igaunijā marķēšanas sistēmu, uz kuras pamata balstīt maršruta marķēšanu dabā](#). Tāpat vadlīnijas ir paredzētas izplatīšanai visām maršruta izveidē un uzturēšanā iesaistītajām pusēm (valsts un pašvaldību institūcijām, piekrastes uzņēmējiem, nevalstiskajām organizācijām, kas darbojas piekrastē, u.tml.).

Plānojot un īstenojot maršruta marķēšanu, ir jāatceras, ka marķēšanas galvenais mērķis ir palīdzēt ceļotājam orientēties izvēlētajā maršrutā. Konkrētā maršruta kontekstā īpaša vērība jāpievērš punktiem, kuros maršruta trasējums novirzās no jūras līdzenuma, tāpat arī atzīmējot ceļu līdz vietām, kur ceļotājs var saņemt nepieciešamos pakalpojumus, piemēram, izeju no jūras krasta uz apdzīvotām vietām centru, ēdināšanas iestādi vai pārtikas veikalu, sabiedriskā transporta pieturvietu u.tml.

Ne mazāk svarīgi ir padomāt arī par marķējuma uzturēšanu, kura veiksmīga nodrošināšana balstās uz visu iesaistīto pušu – indivīdu un grupu, kuri veic pārgājienu maršrutu, piekrastes tūrisma uzņēmēju, nevalstisko organizāciju, valsts un pašvaldības iestāžu un piekrastes iedzīvotāju – sadarbību.

Tāpat jāatceras, ka, lai arī marķējuma mērķis ir palīdzēt orientēties konkrētajā maršrutā, marķējums nedrīkst mazināt ainavas kvalitāti.

Vadlīnijas ir sastādītas, balstoties uz Eiropas Pārgājienu asociācijas (European Rambling Association) prezidentes Lisas Nīlsenas (Lis Nielsen) un Igaunijas Pārgājienu asociācijas (Eesti Matkaliit) goda biedra Guido Leibura (Guido Leibur) ieteikumiem, garas distances pārgājienu maršrutu Eiropā marķēšanas vadlīniju studēšanu, pieredzes apmaiņas braucienus uz Nīderlandi 2017. gada jūnijā, 2010. gadā LLTA "Lauku Ceļotāja" izstrādātajām vadlīnijām aktīvā tūrisma maršrutu krāsu marķējumam, kas šobrīd ir kā pielikums Latvijas īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vienotā stila rokasgrāmatai, kā arī vadlīniju sastādītāju praktisko pieredzi maršrutu marķēšanā ar krāsu atzīmēm.

Izstrādātās vadlīnijas atspoguļo autora viedokli un Igaunijas-Latvijas programmas vadošā iestāde neatbild par tajā ietvertās informācijas iespējamo izmantošanu.

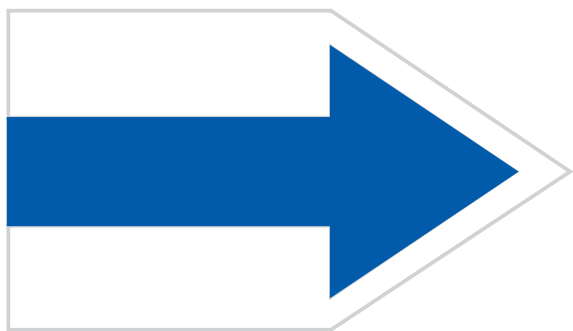
1. Pārgājienu maršruta gar Baltijas jūru Latvijā un Igaunijā marķēšanas simbols

Pārgājienu maršruta gar Baltijas jūru Latvijā un Igaunijā marķēšanas simbols ir balti – zili – baltas krāsas trīssvītru atzīme, kur zilā svītra vienmēr atrodas starp baltām svītrām (skat. 1. att.). Katras svītras izmērs ir 150x30 mm, atstarpes starp svītrām nav. Lai nodrošinātu minētos izmērus, jāizmanto iepriekš sagatavotus trafaretus (trafaretu skices atrodamas vadlīniju pielikumā).

1. att.

Gadījumos, kad maršruts maina savu virzienu, pirms pagrieziņa jābūt šādai atzīmei (skat. 2. att.):

2. att.

Savukārt, atzīmējot nepareizu virzienu jeb virzienu, kurā maršruts nav jāturpina (privātīpašums, ceļa/ takas beigas jeb strupceļš u.tml.), jāizmanto nepareizā virziena zīme (skat. 3. att.), kurai jāatrodas nevēlamajā/aizliegtajā virzienā/os.

3. att.

Tomēr jāatcerās, ka primāri ceļotāji pa maršrutu jāvirza ar un/vai   zīmēm un nepareizā virziena zīme jālieto tikai gadījumos, kad ar iepriekšminētām zīmēm nepietiek, lai nodrošinātu ceļotāja veiksmīgu pārvietošanos pa maršrutu.

Vietās, kur tas ir iespējams, kas galvenokārt ir mežainā apvidū vai apdzīvotās vietās, iepriekšminētajam marķējumam ar krāsas, otas un iepriekš izgatavotu trafaretu palīdzību jābūt uzkrāsotam uz kokiem, stabiem, akmeņiem un tamlīdzīgām redzamām virsmām. Vietās, kur krāsu atzīmes veikt nav iespējams vai ir aizliegts, jāizmanto šim mērķim speciāli izgatavotas lietusizturīgas uzlīmes (gadījumā, ja ir virsma, uz kuras tās var uzlīmēt) vai zemē ierokami stabiņi, uz kuriem ir veiktas balti – zili – baltas atzīmes.

2. Krāsu kods un parametri

Lai nodrošinātu vienotu marķējumu sistēmu un maršruta vizuālo identitāti, ir jāpieturas pie vienāda krāsu koda, kas ir šāds:

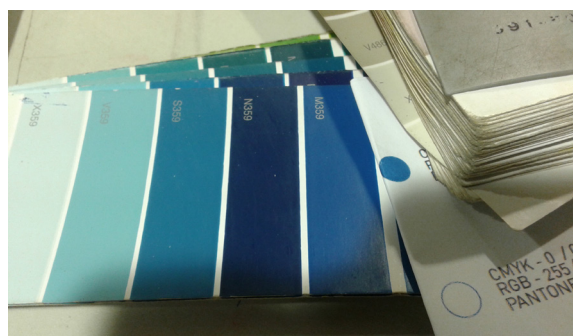
CMYK - 100 / 70 / 0 / 0
RGB - 0 / 77 / 158
PANTONE - 286

CMYK - 0 / 0 / 0 / 0
RGB - 255 / 255 / 255
PANTONE - WHITE

- Krāsa var būt gan uz eļļas, gan ūdens bāzes, ja pēdējā ir paredzēta krāsošanai āra apstākļos;
- Krāsa paredzēta uzklāšanai uz koka virsmām ar otu, jo vairumā gadījumu marķējums tiks uzklāts uz augošiem kokiem.

Ja veikalā nav atrodamas krāsas pēc augstāk minētajiem kodiem, var izmantot krāsu paleti un atrast vizuāli līdzīgāko krāsu un ar to tonēt balto krāsu, kā rezultātā iegūstam krāsu ar vajadzīgo zilo toni (skat. 4. att.).

4. att.

No konkrētās krāsu paletes (veikalu tīkls „Depo”) tonēšanai izmantojama krāsa ar kodu M359

3. Marķēšanas pamatprincipi

3.1. Vispārīgas vadlīnijas

- Marķējuma atzīmēm jābūt skaidri saskatāmām no attāluma. Ieteicams atzīmes veikt pieauguša cilvēka acu līmenī (apmēram 1,55 - 1,60 m augstumā no zemes).
- Maršrutam jābūt marķētam abos virzienos, vēlams ar divām savā starpā atdalītām atzīmēm;

5. att.

Lai maršrutu varētu iziet abos virzienos, marķējuma zīmes ir jāuzklāj tā, lai tās būtu redzamas no abām ceļa pusēm.

6. att.

7. att.

Tieviem kokiem vai citām virsmām ar mazu apkārtmēru krāsu var uzklāt tā, lai krāsu atzīme nosedz visu virsmas apkārtmēru.

8. att.

Ja virsma atrodas paralēli ceļam (piemēram, norāde, akmens) un tā labi redzama no ceļa/takas, pietiek ar vienu marķējuma zīmi.

9. att.

Pret ceļu paralēli novietots akmens. Marķējums var būt vienā plaknē (paralēli ceļam).

- Attālumam starp divām norādēm [sarežģītā apvidū](#) (apdzīvotas vietas, meža ceļš ar daudzām no tā atejošām takām u.tml.) ir jābūt tādām, lai, atrodoties pie viena simbola, varētu ieraudzīt nākamo.

10. att.

Marķējuma zīmēm ir jābūt tādā attālumā, lai gājējs neapmaldītos. Lielāks blīvums parasti ir pie ceļu krustojumiem, vietās, kur ir sazarots ceļu – taku tīkls. Ja ilgu laiku nav krustojumu, uzliek apstiprinājuma zīmes.

11. att.

Zīmei ir jābūt labi redzamai no attāluma. To nedrīkst aizsegst krūmi, lakstaugi, citi koki. Tādēļ marķēšanu ieteicams veikt vasaras vidū, kad ir maksimāli sazēlis un salapojis augājs. Marķēšanai visērtākais biotops ir skrajš priežu sils.

- Gadījumā ja maršruts iet pa dabā skaidri saprotamu koridoru, kas šī maršruta kontekstā ir piekraste, meža ceļš, taka, iela apdzīvotā vietā vai cits – marķējumu atliek tikai vietās, kas maršruta veicējam var radīt šaubas – krustojumos, sazarojumos un vietās, kur jāmaina līdzšinējais pārvietošanās virziens.
- Jāņem vērā, ka arī garos posmos, piemēram, piekrastē, kuros nav krustojumu, ir jābūt [apstiprinājuma atzīmēm](#), kas maršruta veicējam apstiprinātu, ka viņš atrodas uz pareizā ceļa.
- No vietām, kurās ir izvietoti informācijas stendi ar informāciju par maršrutu, ir jābūt marķējumam, kas potenciālo maršruta veicēju spētu aizvest no viņa atrašanās vietas pie informācijas stenda līdz maršruta tuvākajam punktam.

3.2 Marķējumam izmantojamās virsmas

12. att.

Koki. Piemērotākie koki – egle, melnalksnis, tādas koku un krūmu sugas, kurām ir gluds stumbrs. Tomēr šajā maršrutā vairumā gadījumu biežāk sastopamais koks ir priede

13. att.

Akmeņi. Ja ir iespējams, ir ieteicams izvēlēties akmeņus, kuriem ir gluda virsma un tādus, kas atrodas atklātā vietā un ir redzami (vasarā neaizsedz zāle, salapojis krūmājs).

14. att.

15. att.

Informācijas stendi, norādes un tamlīdzīgi objekti. Krāsu uzklāj vietā, kur tā netraucē un neaizsedz jau esošo informāciju. Krāsas uzklāšanu saskaņo ar objekta apsaimniekotāju.

16. att.

Dabas un pilsētvidē esoši **infrastruktūras objekti**. Marķēšanu saskaņo ar objekta apsaimniekotāju.

17. att.

Ēkas, būves, cits. Marķēšanu saskaņo ar objekta īpašnieku. To dara, nesamazinot objekta vizuālo kvalitāti.

18. att.

Ceļa virsma (asfalts). Marķēšanu saskaņo ar ceļa apsaimniekotāju.

19. att.

Pamatiezis (kaļķakmens). Šis princips izmantojams tikai dažās vietās Igaunijā.

Izmantojamās virsmas marķēšanai ar uzlīmēm

Marķēšanai ar uzlīmēm pielietojam tos pašus galvenos principus, kas aprakstīti iepriekš. Par virsmām izmantojam g.k. ceļazīmes un jau esošas norādes zīmes, gaismas stabus, luksoforu stabus un citas inženiertehniskas būves. Uzlīmes jālīmē tā, lai maršruts būtu izejams no abām pusēm. Tāpat kā krāsu atzīmēm, arī uzlīmēm jābūt izvietotām pietiekamā biežumā. Kā minēts iepriekš – īpaša uzmanība jāpievērš, atzīmējot maršruta gaitu krustojumos.

20. att.

Uzlīmes norāda maršruta virzienu un ir redzamas, kājāmgājējam ejot no abām pusēm.

21. att.

Sakrustota uzlīme zem papildu ceļa zīmes norāda, ka šajā virzienā maršruts neturpinās.

22. att.

Uzlīme uz ceļa zīmes (pa labi no velo simbola) apstiprina, ka gājējs atrodas uz pareizā maršruta.

3.3. Marķēšana krustojumos

- Īpaša uzmanība jāpievērš, marķējot krustojumus, kur gājējs kļūdaini var novirzīties no maršruta. Visiem krustojumiem jābūt marķētiem abos virzienos.
- Pēc katra krustojuma ne vēlāk kā pēc 10 m jābūt kārtējai maršruta atzīmei, lai, esot krustojumā, gājējs gūtu apstiprinājumu pareizajam virzienam, kas norādīts uz krustojumā esošās atzīmes. Tāpat nedaudz tālāk pēc šīs atzīmes ir jābūt vēl vienai atzīmei, gadījumam, ja iepriekšējā zīme tiek sabojāta/iznīcināta.
- Ja maršruts strauji maina savu gaitu, piemēram, nogriežas no liedaga kāpās u.tml., marķējumā jāizmanto bulta, norādot virzienu, kurā jānogriežas. Iespēju robežās norādes zīmi ieteicams atlikt uz dabā esošiem elementiem, liedaga kontekstā – akmeņiem; ja šādu elementu nav, ieteicams izmantot šim nolūkam speciāli izgatavotus un uzstādītus mietiņus;
- Īpaša uzmanība jāpievērš, marķējot maršruta izeju no jūras krasta uz apdzīvotām vietām, kā arī marķējot izeju no apdzīvotām vietām. To darīt ir iespējams, izmantojot jau esošas norādes zīmes, tās papildinot ar maršruta marķējumu (uzlīmi vai krāsu marķējumu atkarībā no katras situācijas). Gadījumā, ja konkrētā vietā šādas norādes, kuru papildināt ar maršruta marķējumu, iepriekš nav bijis, ir ieteicams tādu uzstādīt.

23. att.

24. att.

4. Marķējums vietās, kur tas sakrīt ar jau esošu marķējumu

Gadījumā, ja maršruta trasējums kādā no posmiem sakrīt ar citu maršrutu, kurš dabā jau ir marķēts, iespēju robežās jaunajam marķējumam ir ieteicams izmantot tos pašus objektus uz kuriem jau ir atlikts marķējums.

Izmantojot dabas objektus, piemēram, kokus, akmeņus u.tml., uz kuriem jau ir cita maršruta krāsu atzīmes, marķējums tiek veikts pilnā apjomā, neizmantojot jau esošā marķējuma elementus, piemēram, jau esošā marķējuma baltās līnijas.

Gadījumā, ja ir plānots izmantot pilsētvides elementus, piemēram, gaismas stabus u.tml., uz kuriem jau ir cita maršruta atzīmes, līmējot uzlīmes ar marķējumu, jāievēro, ka minimālais attālums no šīs uzlīmes malām līdz citam marķējumam ir 1 cm.

25. att.

26. att.

Ja marķējamais maršruts kādā posmā pārklājas ar citu maršrutu, tad jauno zīmi uzklāj vai nu virs, zem, vai blakus esošajai zīmei, atkarībā no katras konkrētās situācijas.

5. Marķēšanas process

5.1. Vispārīgie pamatprincipi

- Latvijas un Igaunijas piekrastē visbiežāk sastopamās dabiskās virsmas, uz kurām veikt maršruta atzīmes, ir **koks** (vairumā gadījumu priede) un **akmens**. Jāievēro, ka marķējumu nedrīkst veikt uz kokiem, akmeņiem, smilšakmens un dolomīta atsegumu virsmām un citiem dabas un kultūrvēstures objektiem, kuriem ir piešķirts dabas vai kultūras pieminekļa aizsardzības statuss, kā arī objektiem, kuriem šī statusa nav, tomēr tie ir ievērojami vietējā mērogā un tiem piemīt estētiskā vai ainaviskā vērtība.
- Ja ir iespējams, ir ieteicams marķējumu veikt uz kokiem vai akmeņiem, kuri ir labi redzami no attāluma, iepriekš izgriežot nevērtīgu krūmāju, kas aizsedz minētās virsmas. Ja ir izvēle, marķējumu veic uz kokiem ar viendabīgu un pēc iespējas līdzenu mizas struktūru, piemēram, uz egles, melnalkšņa u.c. Lai nepieciešamības gadījumā koku varētu attīrīt no zariem, kas aizsedz marķējumu, nepieciešams cirvītis un/vai zāģis. No zariem nedrīkst atbrīvot ainaviski nozīmīgus kokus, kokus ar dabas vai kultūras pieminekļa aizsardzības statusu. Nozāģētā zara vieta jānoziež ar potziedi.
- Pirms krāsas uzklāšanas saudzīgi **jāattīra** koka virsma, kur paredzēts veikt atzīmi. Šim nolūkam ieteicams izmantot birsti.

5.2. Krāsas uzklāšana uz virsmas

Krāsas uzklāšana notiek ar divām neliela izmēra otām un iepriekš sagatavotu trafaretu palīdzību (trafarets atrodams vadlīniju pielikumā). Viena ota un viens trafarets ir paredzēts baltajai krāsai, otra ota – zilajai.

Marķējuma simbols uz kokiem tiek krāsots vidēja auguma pieauguša cilvēka **acu līmenī** (1,55 – 1,60 m augstumā no zemes). Iespēju robežās visas atzīmes maršruta garumā tiek veiktas vienādā augstumā, lai ceļotājs jau iepriekš zinātu, kur tās meklēt. Tāpat šis augstums ir ieteicams no maršruta uzturēšanas viedokļa – veicot marķējuma atjaunošanu, to var veikt viens cilvēks bez tādiem palīgīdzekļiem kā kāpnes u.tml.

27. att.

Marķēšanas procesā minimālais cilvēku skaits ir divi (divas dažādas krāsas). Pirmais uzklāj balto pamatni, otrs, – zilās krāsas strīpas uz tās.

28. att.

Uz virsmas var uzklāt arī trīs atsevišķas strīpas, taču tas jādara uzmanīgi un ar piemērotu otu, lai krāsas nesajauktos.

29. att.

Līdzī vēlams trafarets, lai saglabātu un atcerētos zīmes lielumu un proporcijas. Ar trafaretu dažreiz ir grūtāk uzklāt krāsu uz konkrētās virsmas, taču tas noder kā standarts.

30. att.

Krāsu uzklāj ar otu „acu augstumā”.

31. att.

Pirms maršruta marķēšanas ir jāpatrennējas uz dažādām virsmām, lai iegūtu pirmās iemaņas. Var izmantot arī krāsu, kas atrodas baloniņā, taču tad jāizmanto krāsa ar tādu konsistenci, kas nenotek. Šajā gadījumā lieto trafaretu.

Nepieciešamais inventārs

- Krāsas;
- Viegli aiztaisāms trauks krāsas glabāšanai un pārnēsāšanai marķēšanas laikā;
- Vairākas otas;
- Trafareti;
- Birste virsmas notīrīšanai;
- Darba apģērbs un cimdi;
- Šķīdinātājs un lupatas;
- Veca soma inventāra pārnēsāšanai;
- Cirvis un zāģis – zaru apzāģēšanai, krūmu izciršanai ap zīmes vietu;
- Karte ar precīzi iezīmētu maršrutu vai cilvēks, kurš labi pārzina maršruta gaitu;

6. Marķējuma uzturēšana un atjaunošana

32. att.

Krāsa, atkarībā no virsmas, dabā noturas vairākus gadus, taču reizi gadā vai divu gadu laikā ir vēlams nostaiģāt maršrutu un pārbaudīt objektu, uz kuriem uzklātas zīmes, stāvokli.

33. att.

Pārmarķējot jau esošas zīmes, ar krāsu rūpīgi pārvelk katras strīpas kontūras.

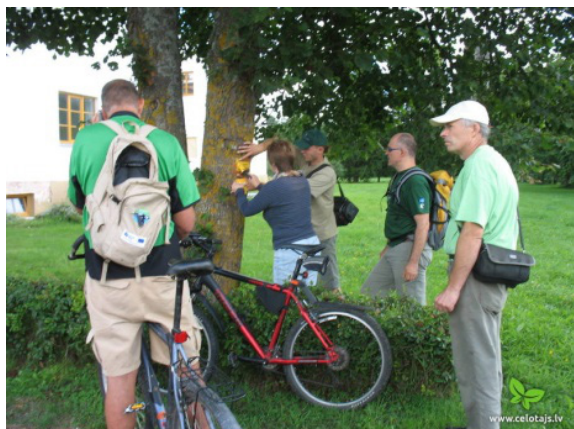
7. Norādes uz apskates objektiem un pakalpojumu sniedzējiem

- Maršruta gaitā jābūt izvietotām norādes zīmēm, kas norāda uz blakus esošiem apskates objektiem, atpūtas vietām, pakalpojumu sniedzējiem. Jāpiebilst, ka norādes zīmes uz pakalpojumu sniedzējiem ir nepieciešamas gadījumos, kad maršruts iet ārpus lielām apdzīvotām vietām.
- Gadījumos, kad maršruts iet gar apdzīvotu vietu, no pamatmaršruta ir nepieciešama viena norādes zīme uz apdzīvotās vietas centru un uz zīmes piktogrammu veidā ir jābūt informācijai par to, kādus pakalpojumus konkrētajā vietā ceļotājs var saņemt.
- Gadījumā, ja apskates objekts vai pakalpojumu sniegšanas vieta, uz kuru ir norāde no pamatmaršruta, neatrodas uz pamatmaršruta, nepietiek ar vienu norādes zīmi, bet zīmēm ir jābūt izvietotām līdz pašam objektam.

8. Marķēšanas ētika un sadarbība ar visām iesaistītajām pusēm

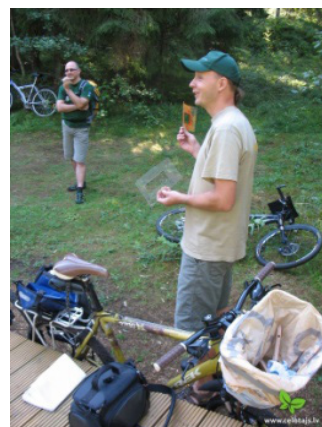
Marķēšanas procesā vēlams iesaistīt vietējos iedzīvotājus – uzņēmējus, pašvaldību un TIC darbiniekus, plānošanas reģiona pārstāvjus, vietējās biedrības, entuziastus un arī pašus kājāmgājējus, kas ir galvenie maršruta lietotāji.

Tāpat marķētājiem ir labi jāpārzina maršruts. Tie var dalīties vairākās grupās un mainīties, lai process būtu ātrāks un efektīvāks. Lineāriem maršrutiem ir jāpārdomā loģistika, lai tā beigās marķētājus varētu transportēt uz starta punktu. Pirms marķēšanas procesa iesaistītajiem jāizstāsta instrukcija.

34. att.

Marķēšanas procesā iesaistījušies vietējie iedzīvotāji.

35. att.

Instrukcija pirms marķēšanas procesa.

Marķēšanas procesā ievērojam spēkā esošos tiesību aktus un ētiku. Kā marķēšanas objektus neizmantojam dižkokus, vecus kokus, dižakmeņus, dabas objektus, kuriem ir dabas pieminekļa (aizsargājams dabas objekts) statuss un objektus, kuriem ir kultūras pieminekļa statuss, vai arī kāds cits nozīmīgs statuss. Maršruta posmus, kuri iet pa pludmali, nemarķējam, taču marķējam izejas no pludmales vietas un vietas, kur izejam ārā uz pludmali. Marķējot izvērtējam, vai netiek mazināta skaistas vietas/ainavas kvalitāte. Marķēšanas procesā izmantojam radošu pieeju, bet tajā pat laikā – loģiku.

36. att.

Bērzs nav piemērota virsma, ja marķējuma zīmē izmantojam balto krāsu.

Kontakti jautājumiem un ierosinājumiem

LLTA “Lauku Ceļotājs”

E-pasts: lauku@celotajs.lv

Tālrs.: +371 67617600

Izmantoto informācijas avotu saraksts

Den Norske Turistforening, Friluftsrådernes Landsforbund, Innovasjon Norge (2013). Merkehandboka. Håndbok for tilrettelegging av turruter i fjellet, i skogen og langs kysten.

FEDME (2014). El Manual de señalización de senderos GR®, PR® y SL®.

Pieejams: http://misendafedme.es/wp-content/uploads/2015/01/ManualSenderosFEDME_RED.pdf

European Rambling Association (2017). Waymarking in Europe.

Pieejams: http://www.era-ewv-ferp.com/fileadmin/user_upload/dokumente/Walking_in_Europe/Waymarking_in_Europe/ENG_WAYMARKING_2017_01.pdf

Fédération française de la randonnée pédestre (2006). La Charte Officielle du Balisage et de la Signalisation.

Pieejams: https://www.ffrandonnee.fr/data/itineraires-balisage/file/Charte_Officielle_Balisage_Signalisation_2006.pdf

Kooijman, E., Moerdijk, L. (2006). Markeren moet je leren - instructie voor vrijwilligers. Stichting Wandelplatform-LAW

Smaļinskis, J., Jakovela, A., LLTA “Lauku Ceļotājs” (2010). Vadlīnijas aktīvā tūrisma maršrutu krāsu marķējumam.

Pieejams: https://www.daba.gov.lv/upload/File/VienotaisStils/IADT_VienStils_2011_05-markejums-takas_LC.pdf

Krāsām bildēs (vietām bildēs ir arī dzeltenā un sarkanā krāsa) ir ilustratīva nozīme un tās attēlo galvenos principus. Foto: Juris Smaļinskis, vāka foto Raimonds Rāts.

Izmantoti piemēri no Latvijas, Igaunijas un Nīderlandes.

Pielikums: marķēšanas zīmju trafareti

Marķēšanas simbols 150x90mm

Zilās krāsas trafarets, 1:1 (190x130mm)

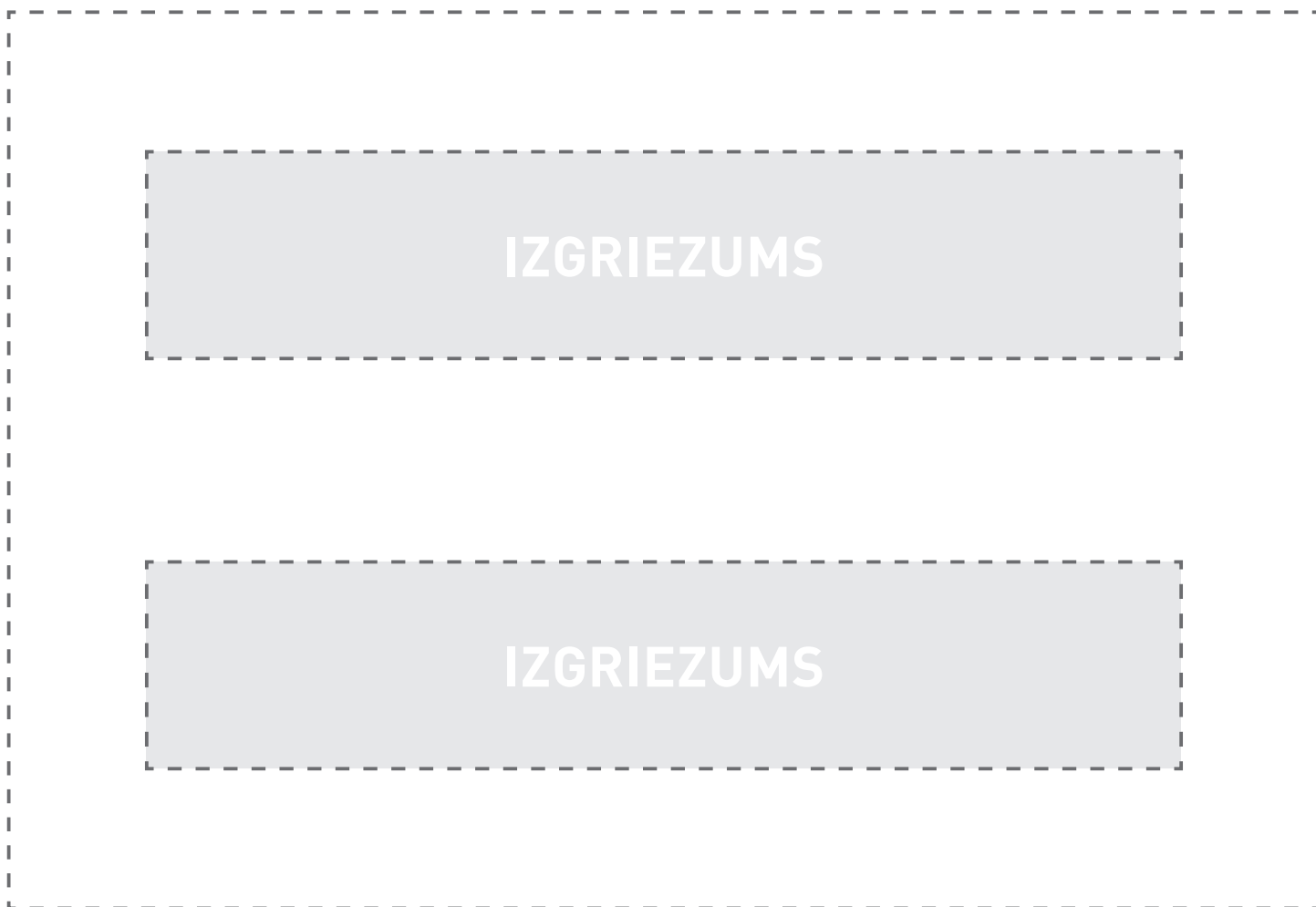
IZGRIEZUMS

Pielikums: marķēšanas zīmju trafareti

Marķēšanas simbols 150x90mm

Baltās krāsas trafarets, 1:1 (190x130mm)

Pielikums: marķēšanas zīmju trafareti

Marķēšanas simbols 150x30mm

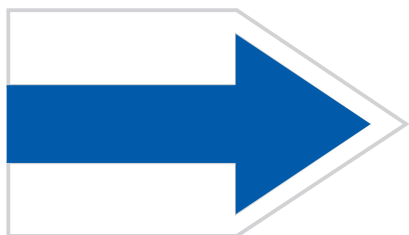
Baltās krāsas trafarets, 1:1 (190x70mm)

IZGRIEZUMS

Zilās krāsas trafarets, 1:1 (190x70mm)

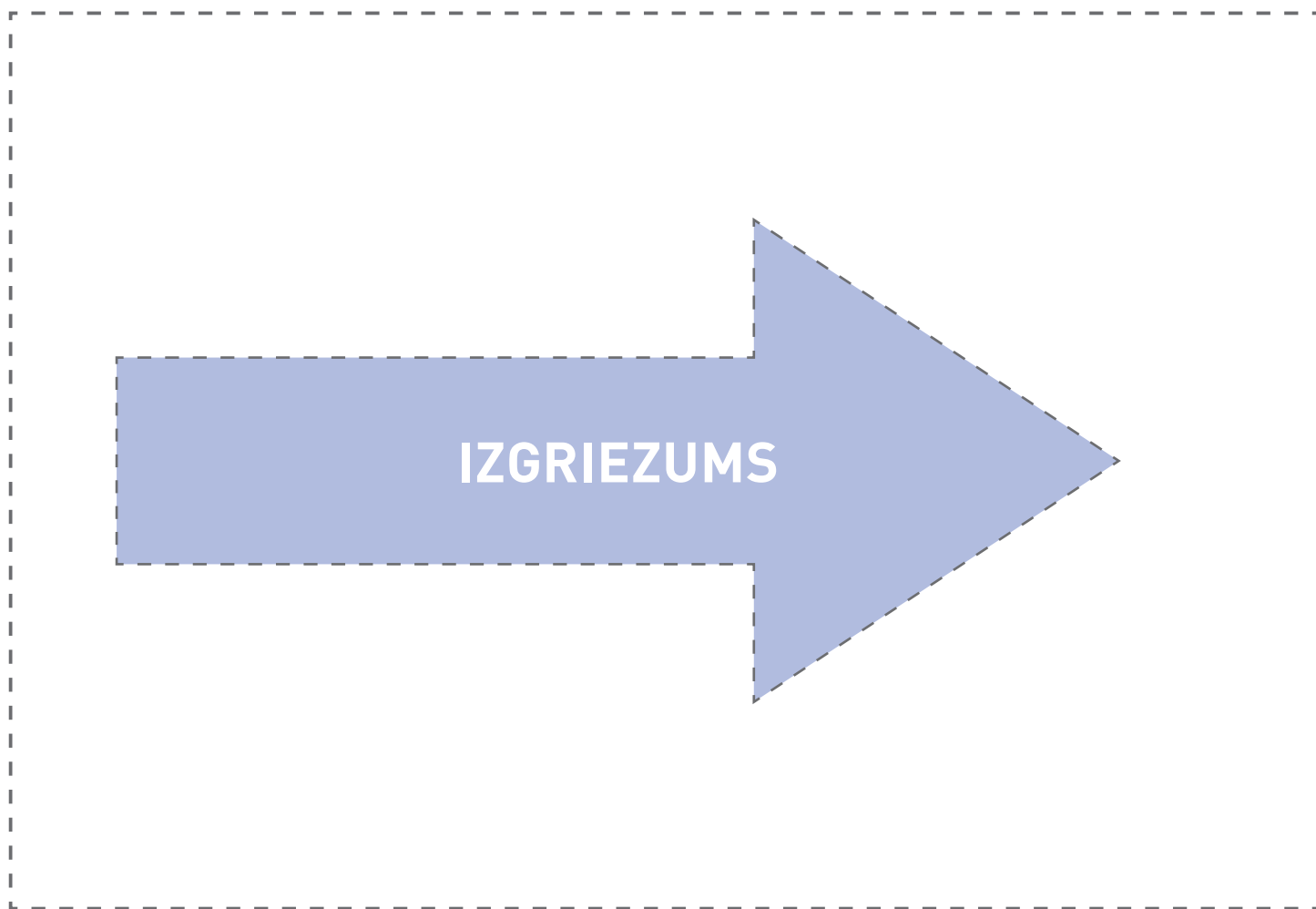
IZGRIEZUMS

Pielikums: marķēšanas zīmju trafareti

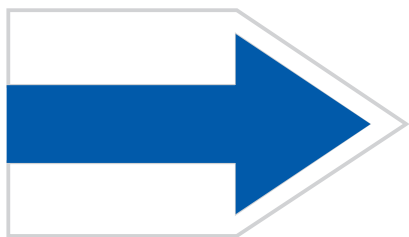

Marķēšanas simbols 160x90mm

Zilās krāsas trafarets, 1:1 (146x70mm)

Pielikums: marķēšanas zīmju trafareti

Marķēšanas simbols 160x90mm

Baltās krāsas trafarets, 1:1 (90x160mm)

